

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 485. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828370976/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

saa godt om hende, at han gerne vilde frelse hende ud af den Historie, som han nu var sikker paa var Frugt af Eksaltation eller Hysteri.

— Ja, men naar jeg nu ikke vil forfølge Sagen, min gode Frøken?

— Det kan jeg vel tvinge Dem til.

— Vel muligt, men hvorfor staar De saa haardnakket paa det?

— Fordi min Familie er Forbrydere. Naar jeg tænker over alt, hvad jeg kan huske, og som jeg i sin Tid aldrig tænkte over, saa har de bedraget sig Jord til, snydt, naar de købte Heste og Køer, snydt Husmænd for Dagløn, jaget fattige Inderster ud af Stuerne, naar de ikke kunde betale deres Smule Leje . . . og de er aldrig, aldrig blevne straffede. Nu falder Straffen over min Broder Hans Peter, som Hr. Byfogden har ladet arrestere. Men jeg vil heller ikke gaa fri. Hans Peter staar ikke til at rødde, det ser jeg nok; men, kommer han i Tugthuset, saa vil jeg paa Vand og Brød . . . Al Skyld skal sones . . . det véd jeg . . . al Skyld skal hævnnes. Sker det ikke med mig, kommer det til at gaa ud over den lille Therese en Gang. Lad hendes Morbroders og hendes Moders Skæbne advare hende!

Byfoged Bøgedal tænkte: Hm . . . hun siger al Skyld skal sones . . . hm, „*denn alle Schuld rächt sich auf Erden.*“ Han spurgte Birgitte:

— Har De læst . . . meget?

— Ja i den Tid, jeg var hjemme paa Gaarden.

— Goethe f. Eks.?

— Jeg véd nok, hvem det er, men jeg var doven, den Gang jeg skulde lære fremmede Sprog, og jeg tror heller ikke, at Guvernanten kunde dem.

— Det er rimeligt nok. Men det — at al Skyld skal sones — det har De vist trükket ud af Deres Læsning.

— Ja—a—a. For det, jeg har set og hørt til daglig Brug . . . og saadan levet mellem — det kunde virkelig ikke lære mig andet end noget meget simpelt. Nej, det er de sædte Mennesker fra de gamle Tider hos Ingemann og Ewald, der har lært mig bedre Tanker.

Hun standsede. Hun følte sig undselig over, at hun havde talt saa aabent til denne fremmede Mand. Saadan havde hun aldrig talt, ikke en Gang med Qvist eller Louis. Hun saa paa Byfoged Bøgedal.